

کیشهی (من) و کارهساتستانی نوینه رایه تی

به پانتایی زهمه نه د وورو نزیکه کانی رابردوو و ئیستا، میژوو کردهی قاره مانیتی و پالّه وان و بلیمه تی ئەو که سانه ن که توانیویانه جلّه وی رۆژگار له دهست بگرن و بریاری (حاسم) بدهن. ئەویش به هۆ و پالپشتی تاکه سووته مه نی ئەو بریار و قاره مانیتیانه که (من)! ئەوهی هۆلاکووی له میژوو چه سپاند، ئەو دهیان هه زار (من) هیه که له مه غولستان و سه مارقه ند و بوخارسته وه تا کوردستان خوینیان پرشت. یان به پیی ووتهی بریخت ئەوهی دیواری مه زنی وولاتی چینی بنیاد نا، ئیمپراتوری چین نه بوو، ئەو سه دان هه زار (من) ه بوو که ده ریایه ک ئاره قه و کیویک رهنج و ته قه لایان دا. ئەوهی هه ره مه کانی وولاتی میسری دروست کرد، فیرعه ون نه بوو، به لکو ئەو هه زاران (من) ه بوو که به بی ناسنامه بووین به سه ریازیکی رۆبۆتی و بی ئەوهی پر سیاره کانه مان ده برپین!

(من) ی لال و بی ده رته ان، هه میشه جیگای تا قیکردنه وهی ئایدو لۆژیایو بیر و باوه ره جیا جیاکان بوومه و وه کو تا قیکه یه ک هه ر له میتۆد و تیروانیی سیا سیه وه تا ده گاته چه کی (من) کوژ و ته کنه لۆژیام لی تا قیکرا وه ته وه و چه کیم و فه یله سوف و سیا سه ته مه داره کانی ش که و توونه ته گیانی چه سته ی فکری (من) و هه ر جاره ی به ئا قاریکدا به کیشیان هی ناوم و هه ر رۆژه جو ره سه مایه کی تاییه تیان پی کردووم، (من) یش دوور له ئیراده و به گه ر خستنی توانا فیکری و زهنیه کانی زاتی خو م هه میشه په یژه ی سه رکه وتن و هه لکشانی نوینه ره کانه (ئیستا) و سه رکرده و پاشا و میره کانی (رابردوو) بوومه و سه ر له قینهر و ته نانه ت له باشترین حاله تدا خه ریکی جوینه وه بوومه. (من) لا فه لسه فه، له سیا سه ت، لا ئابووری و لا هونه ریش، هه ر خه ریکی راکیشانی چه سته ی که نه فتی بی ده نگی بوومه و بوومه ته (من) یکی بی ده ست و زمان. هه ر ئەم (من) ه لا خو شی و نا خو شی رۆژگار ه کانه یان خه ریکی شین و شه پۆر، یان چه پله کوتین بوومه. جاریک ئاوړم له ناوه رپوکی واقعی ئەم (من) ه نه دا وه ته وه و هه ر بویه (من) بوومه ته (من) یکی بی گیان و سووته مه نی، (من) یکی لال و بی زمان، (من) یکی شه ر که ر و کوژراو، (من) یکی ئاسوده و خه مبار، (من) یکی یره ک و نه زان. هه ر چه نده (من) له ریزماندا جیگا و شوینیکم هیه و هیچ زمانه وان و په یره وه که رانی ریزمان نیه له کاتی شیکردنه و هدا بتوانی بی ده ربه ست بی له ئاستما و بتوانی حیسابم بو نه کات و له یادم بکات!، به لام هه ر که که و ته مه ده ره وه ی رسته ، ئیتر (من) هیچ جی و شوینیکم نامینی له (اعراب) و دهیان پسپۆر و فه یله سوف و سیا سه ته مه دار خو یان

دهكهنه خاوهنم و با ئاره زووی خوڤیان و به ناوی (من) هوه قسه دهكهن وئیترا (من) ی گرنگ له ریزمان ده بمه
(من) یکی بی روح و گیان!.

وورد بوونه وه له (من) و تی گه یشتن له ناوه پوکی (من)، خو ی به مانای هه لگیرساندن ی مه شخه لی رهت
کردنه وه ی ئه و نوینه رایه تیه یه که (من) ی مروقی خاوهن هزری ئازاد کرد و ته (من) ی دهسته مو و دهسته پاچه
پیویسته و کاتی ئه وه یه که (من) بکه ومه خو کو کردنه وه و نوینه رایه تی کرد نی خو م.

واته هاوکی شه که له من + ژیان = نوینه ر

ده بی بگو ر د ری به

من + ژیان = من عه بدولا سلیمان (مه شخه ل) ۱۹۹۹/۳/۲۶ که نه دا